

er knapt, anskaffe saadant Ekstrapersonale, hvis man vil forlange, at Publikum til enhver Tid skal kunne faa eller give den Besked, det ønsker, gennem Telefonen. Vil man nøjes med at faa Svar eller med at ens Besked bliver modtaget paa de Tider, hvor det er muligt for Stationens maaske temmelig lille Personale at staa ved Telefonen, vil man kunne undgaa dette, men saa er det et Spørgsmaal, om der ikke vil opstaa Utilfredshed; man kunde maaske ikke forstaa, hvorfor man ikke fik Svar, naar man ringede op, en Utilfredshed, som man helst skulde undgaa. Man er derfor hidtil ikke gaaet videre med Anbringelse af Telefoner for Statens Regning, man har sagt til Folk: Ønske I Telefon paa den og den Station, skal den blive modtaget og betjent, naar I betale Afgiften, og i Henhold dertil have 42 Landstationer faaet Telefoner, som ere blevne anbragte for Befolkningens Regning og fremdeles betales af den. Det er altsaa Spørgsmaalet: Skal man give Slip paa dette og give sig til at betale af Statens Penge for det, som ellers nu er i en, det synes vi, ret god Gænge. Det er et Spørgsmaal, som kun har økonomisk Betydning, og jeg skal derfor ikke være uvillig til, da det dog ikke er noget overordentlig stort Beløb, det drejer sig om, at forhandle nærmere om det ved Lejlighed.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om Toggangen i Jylland, han ankede over, at Eksprestoget til Aalborg ikke kørte hurtigt nok igennem derop til, det var dog den mindre Del af hans Anke; han opholdt sig navnlig ved, at Eksprestoget op gennem Vendsyssel førtes som Persontog. Med Hensyn til Toggangen for Eksprestogets Vedkommende til Aalborg, tror jeg ikke, man kan imødekomme det ærede Medlems Ønske. Han talte om, at man kunde afkorte Opholdet i Fredericia, men det kan man ikke. Det ligger maaske noget i, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, hvor korte disse Ophold i Vinkeligheden ere. For det Tog, der gaar her fra Kl. 9,5 om Formiddagen, er det kun 20 Minutter, og mindre kan det ikke være af Hensyn til den Rangering, der skal finde Sted, og maaske ogsaa af Hensyn til de rejsende, som ønske Forfriskning under Vejs, thi Spisexogn have vi jo endnu ikke faaet. Men det er maaske mere om Natten, det ærede Medlem mener, der er et uforholdsværdigt Ophold. Det er rigtigt for saa vidt angaar de rejsende, der komme fra Øerne, for dem er det omtrent en Time, men

Sagen er, at dette Tog har Forbindelse Syd fra, og Toget fra Vamdrup kommer til Fredericia saaledes, at der ogsaa om Natten kun bliver 19—20 Minutters Ophold. Men saa kunde det maaske siges: Ja, hvad skal det til, at fra Fredericia til Hobro holde disse Tog kun ved alle Købstadstationer, men fra Hobro til Aalborg begynder man allerede at falde af paa Eksprestogskarakteren, idet de holde ved de større Landstationer. Men dertil er at sige, at hvis man ikke vil lade dem holde ved disse, saa ville de rejsende, som skulde ud ved disse Stationer mellem Hobro og Aalborg, blive nødt til at benytte det efterfølgende, langsommere kørende Tog, og de ville da først komme to Timer senere til deres Bestemmelsessted, og det vil vist vække megen Utilfredshed blandt alle dem, der skulle af ved disse Stationer; og dertil hører det ærede Medlem jo selv. Medens jeg altsaa ikke tror at kunne imødekomme det ærede Medlem i hans Ønske om at skaffe disse Eksprestog hurtigere til Aalborg, end de nu komme, erkender jeg, at der er Grund til nøje at overveje, om man ikke kunde komme til en hurtigere Forbindelse gennem Vendsyssel. Der har ikke tidligere været saa megen Grund dertil, da Rejsens Endemaal var Frederikshavn, thi der var jo ikke nogen Forbindelse af Betydning ud over Frederikshavn; men det er der nu kommet i større Omfang end før og paa en Maade, som vi haabe maa have en betydelig Fremtid for sig. Jeg sigter herved for det første til de Foranstaltninger, hvorfor vi have Æren, nemlig Genoptagelsen af den daglige Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, og jeg sigter tillige til den Forbindelse, hvorfor „Det forenede Dampskibsselskab“ har Æren, nemlig Forbindelsen mellem Frederikshavn og Christiania. Dette Selskab har sat saa meget ind paa at oparbejde en ny Route ad denne naturlige Forbindelsesvej mellem Norge gennem Jylland til det sydlige — for ikke at sige det sydvestlige — Udland, at der vel er Grund for Staten, synes jeg, til at hjælpe til, at denne Route virkelig bliver, hvad den bør blive, nemlig den regulære Forbindelse fra Norge Syd paa. Det er naturligt, fordi nu en Gang Jylland med sin nordligste Spids peger lige op mod Christianiafjord, saa det utvivlsomt er den ligeste Vej Syd paa. Derfor har jeg ogsaa under nøje og velvillig Overvejelse et Andragende, som er indkommet fra „Det forenede Dampskibsselskab“, gaaende i samme Retning, som det ærede